

Kristi Förklaring

“Så som ett ljus har Jag kommit till världen” Johannes 12:45, *“Jag är världens ljus”* Johannes 8:12

Detta är ett försök att beskriva mina erfarenheter av det från Gud utstrående ljusets verklighet. Jag läste i 5 Mosebok 4:9-... *”Tag dig endast till vara och akta dig väl, så att du inte glömmet vad dina ögon såg och inte låter det vika från ditt hjärta i alla dina livsdagar, utan talar om det för dina barn och dina barnbarn: (10) vad som skedde den dag då du stod inför Herren, din Gud...”*

Därför skriver jag följande; vid min eftermiddagsvila under mitt trettiofjärde levnadsår erfor jag att någon ropade mitt namn. Jag steg upp och såg mej omkring både i och utanför huset där jag bodde, men där fanns ingen, jag visste ändå hela tiden att detta tillrop kom **inifrån mej själv!** Efter en tid och under samma omständigheter som tidigare hörde jag samma röst åter ropa mitt namn men nu två gånger varpå rösten sade *“jag är lux”!* ..... Mycket fundersam skrev jag dessa ord på en lapp och fann senare på biblioteket att lux betyder ljus. Jag grät och visste att detta hade med Guds Sanning och Verklighet att göra.

(Senare i livet kom Kristi undervisning när Han säger; *”såsom ett ljus har jag kommit i världen”*... *”jag är världens ljus”* att få den allra största betydelse för mej.)

Det gick ytterligare en tid då jag plötsligt fick en hel natt med drömmar och visioner över innehållet i mitt liv och om livet överhuvudtaget och strax före gryningen och uppvaknandet befann jag mej *“bland bergen vid jordens yttersta gräns där evighetens mörker och tystnad tar vid”*. På en äng intill satt vitklädda heliga män kring ett dukat bord, och jag förvånades över att jag inte drogs dit, men min absoluta uppmärksamhet och längtan stod till det som doldes i detta totala evighetens mörker.

Dagen kom och gick och efter insomnandet befann jag mej i samma situation och på samma plats som under den föregående natten. Plötsligt hör jag rösten ropa mitt namn igen utifrån detta mörker men nu tre gånger och då tänds där ett klart lysande intensivt ljus som steg upp över mej och som intensifieras i styrka, och det stod en gestalt i vita kläder i detta strålände ljus. Jag föll till marken av vördnad och häpnad. Jag förstod inte vad jag var med om annat än att jag anade att detta skulle kunna komma att få oanade konsekvenser i mitt liv.....

En tid gick jag och undrade över denna upplevelse utan att förstå hur jag skulle förhålla mej till den. Jag såg ljus omkring mej, ofta så intensivt att min normala synförmåga upphörde för en stund och jag såg ingenting annat än ljus.

Åter på biblioteket gick jag och sökte bland böcker om olika religioner, jag var vid denna tid redan färdig med kristendomen så som jag kände den genom den Svenska kyrkans urlakade religiositet, den ortodoxa kristendomen var ännu helt okänd för mig, däremot hade jag en god kontakt med den katolska kristendomen genom en katolsk munk, vilken jag brukade besöka i hans kloster i Skåne. Plötsligt står jag dock på biblioteket med en bilderbok i handen om den ortodoxa munkrepubliken Athos i Grekland och slår upp en sida där jag ser en ikon av *“Kristi förklaring”* och känner genast igen denna bild från min egen nattliga erfarenhet, detta hade jag själv erfart; *“Kristi förklaring”* och på motsvarande sida fanns en underbar text om hur GUD kan låta människan uppleva Honom i och igenom detta ljus; ljuset från Kristi förklaring.

Jag visste att detta var sant och att detta var det jag erfart och förstod så småningom att denna GUDomliga visdom förvaltades av den ortodoxa kyrkans heliga så kallade hesykaster (hesykia av vila i GUD).

Den ortodoxa kyrkan! Jag började orientera mej genom att läsa böcker. Jag fick ett kulturstipendium och for till dåvarande Sovjetunionen för att där besöka kloster och kyrkor bland annat den Helige Sergejs relik i det heliga Treenighetsklostret. Det var på metropoliten av Moskva's inrådan, han sade; *”fall på knä där och bed om vad ditt hjärta än begär och det skall ges dej”* så gjorde jag och det gavs mej. Därför tog jag namnet Simon, efter det Hebreiska namnet Simeon som betyder *“den bönhörde”* när jag senare konverterade till den ortodoxa tron.

Jag såg ljus, läste de heliga fäderna och åkte till Heliga Annas ortodoxa församlings olika svenskspråkiga gudstjänster i Eskilstuna där jag togs upp i den ortodoxa kyrkans gemenskap genom generalbikt och myrrasmörjelsen.

Jag längtade intensivt efter att också få erfara detta GUDomliga ljus manifesterat i en uppenbarelse **utanför mej själv** och sökte i årtal efter en plats liknande den jag erfor i den nattliga visionen. En grå februaridag när jag gick ute på den isbelagda Nämndöfjärden såg jag en stor eld flamma upp över berget inne vid Björkvik. Jag stirrade intensivt på denna plats och gick genast dit upp och vände mej om där uppe. Jag upplevde där att detta var min utvalda och särskilda böneplats. Jag skar några björkkvistar och tog dem med hem, och skar små kulor som jag trädde på ett tjärat snöre, vilket jag använde som radband där ute på berget. Jag for dit i gryningen varje dag under en längre tid, och bad Jesusbönen enligt "konsternas konst", vilken är noggrant beskriven i boken "En Rysk pilgrims berättelse". Efter det lät jag bönen fortgå av sej själv inom mej förenad med andning och hjärta i mitt böneliv inför GUDs heliga ansikte.

Allt detta fick sin kulmen efter ytterligare några år då **jag fördes in i denna ELD**, och för vad jag erfor där finns det inga ord till förklaring. Det var bara absolut eld som i en ugn och som ingen normalt sett skulle överleva. När jag slapp ut där ur var jag alldeles övertygad om att ingen längre skulle kunna identifiera mej, men till min stora förvåning var där ingen förändring att iaktta utom detta att jag var medveten om att jag varit innesluten i en eld som inte förtärde mej. I dessa erfarenheter är jag nu djupt förankrad, och vet att allt annat är av sinnlig och oberäknelig natur, emedan dessa upplevelser har ett helt annat, andligt och för mig evigt värde.

~

(Det finns två olika traditioner inom kyrkan. I den ena varnas det för ljusupplevelser av olika slag, men att mina erfarenheter av eld och ljus och av en röst som ropat mitt namn och som sagt sitt eget namn skulle vara av mörkrets makter och med ont uppsåt är för mej helt otänkbart eftersom alla dessa erfarenheter har lett mej tillbaka till kristendomen och givit mej en fördjupad syn på den och övertygat mej om dess eviga sanning, verklighet och glädje. Men det finns också en annan tradition där man bland de heliga fäderna lovprisar Gud som Ljus och Eld och tar del av Guds oskapade energier och gläder sej över livets Andliga hemligheter och Guds allestädes närvaro och uppfyllande allt med Sitt underbara ljus och liv. Jag ansluter mej med glädje och med djupt förtroende till den senare traditionen.)

~

Hälsar Simon "den bönhörde" i Kristus.

Läs om upplevelsen av Gud som ljus;

"Östkyrkans mystiska teologi", kapitel 11; Det Gudomliga ljuset, av Vladimir Lossky.

"Ljusets källa, Trettio andliga hymner av Symeon den nye teologen".